

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 86.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 Δεκεμβρίου.

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

Περὶ συστάσεως πανεπιστημίου.

Ο Θ Ω Ν.

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διὰ τοῦ ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου 1834 νόμου, ἐκανονίσαντες ἤδη τὴν στοιχειώδη ἐκπαίδευσιν εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα μετὰ ταῦτα ἐβάλαμεν εἰς ἐνέργειαν καὶ τὰ πρὸς ἀνωτέραν μὲν ἐκπαίδευσιν προσδιωρισμένα ἀρμόδια εἰς τὴν προὔσαν τοῦ τόπου κατάστασιν σχολεῖα καὶ γυμνάσια, εὐκολοῦντες οὕτω τὴν κτήσιν τῶν παρασκευαστικῶν γνώσεων εἰς ὑψηλοτέραν ἐπιστημονικὴν μάθησιν. Ἐπιστάσης δὲ ἤδη τῆς ἐποχῆς πρὸς σύστασιν τοῦ πανεπιστημίου, ὑπερτάτου ἐκπαιδευτικοῦ καταστήματος, τὸ μὲν διότι ὑπάρχουσιν ἴσως ἤδη ἱκανοὶ ἀκροαταὶ, ἐφοδιασμένοι μὲ τὴν προκαταρκτικὴν παιδείαν, τὸ δὲ διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων διδασκάλων δύναται νὰ συμπληρωθῇ ἀπὸ τὰς συσταθείσας ἤδη σχολὰς τῆς Ἰατρικῆς καὶ Θεολογίας, ἀπὸ τοὺς ὀφείλοντας νὰ παραδίδωσιν ὑπαλλήλους τῶν ἀνωτέρω κλάδων τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ τινὰς ἐκ τῶν μελῶν τῆς συνηθείσης ἤδη ἐπιστημονικῆς ἐταιρίας, ἡ δὲ ἐνεστῶσα κατάστασις τοῦ ταμείου καθιστᾷ τέλος πάντων δυνατὴν τὴν τοιαύτην ἰδιαιτέραν δαπάνην· ἀκούσαντες τὴν διορισθεῖσαν ἐπιτροπὴν διὰ τὸν ὀργανισμόν τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως καὶ κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α. Περὶ συστάσεως τοῦ πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 1.

Θέλει συστηθῆ δι' ὅλον τὸ κράτος Πανεπιστήμιον εἰς Ἀθήνας, καὶ ἀνοιχθῆ ἐπισήμως τὴν τρίτην ἡμέραν τοῦ πάσχα 1837.

Πρὸς μνήμην δὲ τοῦ Συστήσαντος αὐτὸ θέλει φέρει τὴν ἐπινωμίαν « Πανεπιστήμιον τοῦ Ὁθωρος ».

Ἄρθρ. 2.

Τὸ πανεπιστήμιον τοῦτο σύγκειται ἀπὸ τέσσαρας σχολὰς (facultés), δηλ.

Α'. Τὴν τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν, ὡς φιλοσοφίας, φιλολογίας μαθηματικῶν καὶ φυσικῶν ἐπιστημῶν, ἰδίως δὲ χημείας, φυσικῆς, ἀστρονομίας, τῶν διαφόρων μερῶν τῆς φυσικῆς ἱστορίας, γεωγραφίας, καταστατικῆς καὶ ἱστορίας μὲ τὰς βοηθητικὰς ἐπιστήμας αὐτῶν.

Β'. Τὴν τῆς θεολογίας.

Γ'. Τὴν τῆς ἰατρικῆς.

Δ'. Τὴν τῶν νομικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν.

Τὸ πανεπιστήμιον ἐν γένει, δηλ. ἡ ἔνωσις ὅλων τῶν σχολῶν αὐτοῦ, ἀποτελεῖ τὸ ἀνώτατον ἐκπαιδευτικὸν κατὰσταμα χάριν τῆς ὑψηλοτέρας ἐθνικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρ. 3.

Ἐκάστη σχολὴ ἔχει ὠρισμένον ἀριθμὸν καθεδρῶν καὶ σχηματίζει καθ' ἑαυτὴν ἐπιστημονικὸν ἀνεξάρτητον σύλλογον λογίων, ἀδιαίρετον ὁμῶς ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ πανεπιστημίου καὶ μένοντα εἰς διηνεκὴ ὀργανικὸν μετ' αὐτοῦ σύνδεσμον.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν ἐκάστης σχολῆς, ὡς καὶ ὁ τῶν πρωτίστων καθεδρῶν αὐτῆς, θέλει προσδιορισθῆ εἰς τὰς κανονικὰς αὐτῆς διατάξεις. Ἐξαιρουμένης δὲ τῆς πρώτης ταύτης ἐποχῆς,

τοῦ λοιποῦ μόνον οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ θέλουσιν εἶναι μέλη τῶν σχολῶν.

Ἄλλ' ἐκτὸς τούτων θέλουσι δοθῆ εἰς τὰς σχολὰς καὶ ὅσοι εἰς τὸ μέλλον ἤθελον φανῆ ἀναγκαῖοι ἔκτακτοι καθηγηταί, εἰς δὲ τὴν σχολὴν τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν καὶ οἱ ἀνήκοντες διδάσκαλοι διὰ τὰς ἰδίως ἀναγκαίας καθομιλουμένας γλώσσας, δι' ὠραίας τέχνας, καὶ διὰ πρακτικὰ ἀναγκαῖα ἀντικείμενα σπουδῆς, τὰ ὅποια πρέπει νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

Θέλουσι δὲ συστηθῆ καὶ καθέδραι διὰ τὰς ἀνωτέρας στρατιωτικὰς ἐπιστήμας.

Ἄρθρ. 4.

Πρὸς ἀπαρτιθμὸν τῶν ἀναγκαίων καθηγητῶν τοῦ πανεπιστημίου δύνανται νὰ προσληφθῶσιν εἰς τὰς διαφόρους σχολὰς καὶ διδάκτορες, οἵτινες ἀφοῦ ἐξετασθέντες θεωρητικῶς τε καὶ πρακτικῶς εἰς τὸν κλάδον τῆς σπουδῆς αὐτῶν καὶ ἔχοντες ἀπόδειξιν ὅτι ἀπὸντησαν ἐξόχως ἢ τοῦλάχιστον ἄριστα, λάβωσι τοῦ προλήτου (δόκτορος) τὸ δίπλωμα, νὰ παραδίδωσιν εἰς τὸ πανεπιστήμιον ὠρισμένην τινὰ σειρὰν μαθημάτων, λαμβάνοντες τὰ διδάκτρα, ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ ἰδιαιτέραν τινὰ, ἀντιμισθίαν.

Κυρίως δὲ θέλουσιν ἐκλέγεσθαι ὡς τοιοῦτοι οἱ ἐπιτυχῶς φοιτήσαντες εἰς ξένα περίφημα πανεπιστήμια.

Ἄρθρ. 5.

Τὸ πανεπιστήμιον θέλει λάβει τὰς αὐτῶ ἀναγκαίας ἐπιστημονικὰς συλλογὰς, καὶ τὰ λοιπὰ χρειώδη.

Εἰς διάθεσιν αὐτοῦ τίθενται ὅλαι αἱ δημόσιαι συλλογαί, ὁ κατάλογος τῆς ἰατρικῆς σχολῆς, καὶ αἱ συλλογαὶ τῶν ἐταιριῶν τῆς ἰατρικῆς καὶ φυσικῆς ἱστορίας. Θέλει δὲ ἀνυπερθέτως οἰκοδομηθῆ δι' αὐτὸ ἰδιαιτέρον καὶ κατάλληλον οἰκοδομημα.

Ἄρθρ. 6.

Μέχρις οὗτου συστηθῆ ἡ ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν ἢ ὅποια, ὡς σύλλογος λογίων, θέλει περιλάβει ἐν ἑαυτῇ καὶ καλλιεργῆ τὰς γενικὰς ἐπιστήμας, θέλει τὰς ἀναπτύσσει διὰ συζητήσεων καὶ ἐκτελεῖ διὰ τῶν συνενωμένων δυνάμεων τῶν μελῶν αὐτῆς ὅσα ὑπερβαίνουσι τὰς δυνάμεις ἐνὸς μόνου πεπαιδευμένου, οἱ καθηγηταὶ τοῦ πανεπιστημίου καὶ ἰδίως οἱ τῆς σχολῆς τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν θέλουσι σπουδάσει νὰ ἀναπληρώσωσι προσωρινῶς τὴν ῥηθείσαν ἀκαδημίαν, προετοιμάζοντες οὕτω τὴν μέλουσιν αὐτῆς σύστασιν. Προσκληθέντες δὲ ἐν καιρῷ θέλουσι λάβει ἐνεργητικὰ καθήκοντα εἰς τὰς ἐργασίας τῆς ἀκαδημίας. Τὸ πανεπιστήμιον θέλει σχηματίζει καὶ συμβούλιον ἐκπαιδευτικόν, τὸ ὅποιον ὁσάκις προσκαλεῖται θέλει καθυποβάλλει διὰ τῶν συνταττομένων ἐπὶ πλήρει ὄλων τῶν σχολῶν συνεδριάσει πρωτοκόλλων, τὰς ἰδέας καὶ τὰ ἐκ τῆς πείρας αὐτοῦ ἐξαγόμενα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν.

Ἄρθρ. 7.

Ἄπαντα τοῦ πανεπιστημίου τὰ ἀναλώματα θέλουσι δίδεσθαι ἀπὸ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον, καθ' ὅσον δὲν λαμβάνονται ἀπὸ τὴν ἰδιαιτέραν προικοδότησιν τοῦ πανεπιστημίου. Ἀλλὰ θέλουσι προκαταβάλλεσθαι ἀπὸ τὸ δημόσιον ταμεῖον, μέχρις οὗτου τὸ ἐκκλησιαστικὸν δυνήθῃ ν' ἀναλάβῃ ὅλην τὴν εἰς βάρους αὐτοῦ τεθειμένην ἐκκλησιαστικὴν καὶ ἐκπαιδευτικὴν δαπάνην.

Ἢ ἰδιαιτέρα τοῦ πανεπιστημίου προικοδότησις σύγκειται ἀπὸ τὴν περιουσίαν ἧτις θέλει τῷ δοθῆ δι' ἰδιαιτέρων διαταγμάτων καὶ ἐπιστῶν ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως, ἢ περιέλθῃ εἰς αὐτὸ κατ' ἰδιαιτέρους νομικοὺς ὁρισμοὺς ἢ γενναίως χαρισθῆ ἀπὸ ἰδιώτας ἢ πολιτικὰ σωματα, ἢ δι' ὁποιοῦδήποτε νομίμου τρόπου κατασταθῆ ἰδιοκτησία αὐτοῦ.

Ἰδίως περιλαμβάνονται ἐνταῦθα οἱ χρηματικοὶ πόροι, ὅσους

ἐχορηγήσαμεν διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) ἡμετέρου διατάγματος.

Ἄρθρ. 8.

Διὰ τὴν ἐσωτερικὴν διάταξιν τοῦ πανεπιστημίου θέλουσι συνταχθῆ καὶ καθυποβληθῆ εἰς τὴν ἡμετέραν ἔγκρισιν ἰδιαιτέροι κανονικὲ ὁρισμοὶ ἔχοντες βάσιν τὸ παρὸν διάταγμα καὶ τὰς ὑπαρχούσας νομικὰς διατάξεις.

Ἄρθρ. 9.

Πρὸ τῆς ἀρχῆς ἐκάστης ἐξαμηνίας τοῦ σχολικοῦ ἔτους τὸ πανεπιστήμιον θέλει καθυποβάλλει εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείαν, διὰ νὰ ζητῆται ἢ ἡμετέρα ἔγκρισις, τὸν κατάλογον (πρόγραμμα) τῶν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐξαμηνίας παραδοθησομένων μαθημάτων καὶ θέλει δημοσιεύει αὐτὸ διὰ τοῦ τύπου, ἰδιαιτέρως δὲ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

B. Περὶ τῆς διοικήσεως τοῦ πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 10.

Τὸ πανεπιστήμιον ὑπόκειται εἰς τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησιν τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας, λαμβάνει παρ' αὐτῆς τὰς ἀνηκούσας διακοινώσεις, καὶ πέμπει πρὸς αὐτὴν τὰς ἰδίας αὐτοῦ ἐκθέσεις. Ἡ διεύθυνσις καὶ ἀστυνομία τοῦ πανεπιστημίου ἀνατίθεται εἰς ἓνα Πρύτανιν (Recteur), ἐκάστης δὲ σχολῆς εἰς ἓνα Σημάντορα (Doyen)· τούτους δὲ θέλομεν διορίσει ἡμεῖς κατ' ἀρχὰς μεταξὺ τῶν καθηγητῶν τοῦ πανεπιστημίου, ἀλλ' εἰς τὸ ἐξῆς θέλουσιν ἐκλέγεσθαι κατ' ἔτος δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας ἀπὸ τούτων καθηγητῶν τοῦ πανεπιστημίου, ὥστε δι' ἐκάστην θέσιν νὰ προσδιορίζωνται δύο, δηλ. ὁ μὲν πρύτανις νὰ διορίζεται ὑφ' ὄλων τῶν σχολῶν συνηγμένων, ἕκαστος δὲ σημάντωρ ὑπὸ μόνῃς τῆς ἀνηκούσης σχολῆς, ὁ δὲ προσδιορισμὸς ἢ μᾶλλον ἢ ἐπικύρωσις τῶν διορισθέντων νὰ ἐπιφυλάττηται εἰς ἡμᾶς. Ἐφ' ὅσον δὲ ὑπηρετεῖ ὁ πρύτανις, ἔχει βαθμὸν Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἕκτακτον ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρ. 11.

Ὁ πρύτανις καὶ οἱ τέσσαρες σημάντορες τῶν σχολῶν ἀποτελοῦσι τὸ συμβούλιον τοῦ πανεπιστημίου, εἰς τὸ ὅποιον εἶναι ἀνατεθειμένη ἡ διοίκησις τοῦ καταστήματος, ἢ τήρησις τῆς πειθαρχίας καὶ ἡ υπεράσπισις τοῦ πανεπιστημίου. Τὸ συμβούλιον τοῦτο ἀποτελεῖ ἐπομένως ἐντελεῖ σύλλογον, ὅστις εἰς τὸς ὑπὸ τῶν κανονικῶν διατάξεων προσδιορισθησομένας περιστάσεις θέλει ἀποφασίζει διὰ κοινῆς συσκέψεως καὶ ἀπολύτου πλειονοψηφίας. Ἀλλ' ὁ πρύτανις ἔχει τὴν ἐκτελεστικὴν δύναμιν μὴ παρεκβαίνων κατὰ τοῦτο τὰ ὅρια τῶν νομικῶν διατάξεων, τῶν κανονισμῶν τοῦ πανεπιστημίου καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ συμβουλίου, ὁσάκις αὗται κατὰ τούτων ῥηθέντας κανονισμοὺς γίνονται ἀναγκαῖαι.

Ἄρθρ. 12.

Ἀλλὰ καὶ ἐκάστη σχολὴ, προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ σημάντορος, ἀποτελεῖ καθ' ἑαυτὴν εἰς τὰς ἐμπιπτούσας ὅλως ἐπιστημονικὰς ὑποθέσεις ἰδιαιτέρον σύλλογον κατὰ τὰ ἰδίως ὀριζόμενα εἰς τὰς κανονικὰς διατάξεις τοῦ πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 13.

Εἰς σπουδαίας περιπτώσεις, ὁσάκις πρόκειται περὶ τῆς ἐσωτερικῆς διατάξεως τοῦ πανεπιστημίου, περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν κανονισμῶν ἢ ἄλλων ὀργανικῶν ζητημάτων, σπουδαίων πειθαρχικῶν παραβάσεων καὶ τιμωρίας αὐτῶν συντάξεως τοῦ προγράμματος τῶν παραδόσεων, προσδιορισμοῦ τῶν ἐπὶ βραβείῳ προβλημάτων, ἐκλογῆς τοῦ πρυτάνεως θέλουσιν ἀποφασίζει κατ' ἀπολύτου πλειοψηφίαν ὅλα τὰ μέλη τῶν σχολῶν ἐν πλήρει συνεδριάσει.

Ἄρθρ. 14.

Ἢ Κυβέρνησις τέλος διορίζει ἐκ τῶν διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν

παιδείαν αὐτῶν καὶ τὸν ἠθικὸν χαρακτῆρα διακρινομένων ὑπαλλήλων τῆς πρωτεύουσας καὶ ἓνα ἐπίτροπον παρὰ τῷ πανεπιστημίῳ, ἐκτελοῦντα παρ' αὐτῷ χρῆσι ἐπιτρόπου τῆς ἐπικρατείας καὶ ὀφείλοντα νὰ ἐπιβλέπῃ εἰς τὴν ἀκριβῆ φυλακὴν τῶν διδωμένων εἰς τὸ πανεπιστήμιον ὀρισμῶν καὶ ἔχοντα ἐπομένως καθῆκον καὶ δικαίωμα νὰ παρευρίσκειται αὐτοπροσώπως εἰς τὰς σπουδαίας τοῦ συμβουλίου καὶ γενικὰς συνελεύσεις, νὰ κοινολογῇ εἰς αὐτὰς τὰς κατὰ χρῆσι παρατηρήσεις αὐτοῦ, καὶ βλέπων προσέτι τὰ πρωτότυπα πρωτόκολλα νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν τῶν εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου καὶ τὰς γενικὰς συνελεύσεις γενομένων, καὶ ν' ἀναφέρῃ τὰ δέοντα εἰς τὴν προϊσταμένην αὐτοῦ ἀρχήν. Ὅσαίς ἡ θέσις τοῦ ἐπιτρόπου, ὅστις ὑποτάσσεται ἀμέσως ὑπὸ τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας, μένη χρεώσασα καὶ ἐν ἡμεῖς δὲν θεωροῦμεν ἰδιαίτερον τινα περὶ αὐτῆς ὀρισμὸν, καὶ μέχρι τῆς ἐκδόσεώς του ἐκ πληροῦ τὰ τοῦ ἐπιτρόπου καθήκοντα ὁ διοικητὴς τῆς πρωτεύουσας.

Ἄρθρ. 15.

Ἡ πρυτανεία θέλει ἔχει ἓνα γραμματέα, ἓνα λογιστὴν καὶ ἓνα κλητῆρα, ἡ δὲ σχολὴ τοῦ ἀναγκαίους βοηθοῦ καὶ ὑπηρετάς.

Τὸ συμβούλιον καὶ αἱ σχολαὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα τῆς περὶ τῶν ὀρισμῶν τούτων προτάσεως καὶ τῆς ἀμέσου παραδοχῆς τοῦ προσωπικοῦ τούτου.

Ἀλλὰ τὰ περὶ μισθοδοσίας καὶ λοιπὰ θέλουσιν ὀρισθῆ ἀκριβέστερον.

Ἄρθρ. 16.

Ὁ Γραμματεὺς μετὰ τοῦ λογιστοῦ θέλει διατάξῃ τὰ τοῦ γραφείου καὶ τῆς καταχωρήσεως καὶ κρατεῖ τὰ γραμμάτια τῆς καταγραφῆς τῶν μαθητῶν. Ἐκτὸς τούτου χρεωστῆ νὰ συνάξῃ τὰ διδασκὰ τῶν καθηγητῶν κατὰ τὰς ἀποδείξεις τῆς ἐγγραφῆς ὁμοίως καὶ τὸ δικαίωμα τῆς πρώτης ἐγγραφῆς, τῶν πιστοποιητικῶν, τῶν ἀπολυτηρίων καὶ προβιβαστηρίων ἐγγράφων, καὶ τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν κλπ. νὰ κρατῇ τὰ βιβλία καὶ ταμεία, καὶ νὰ καταστρώνῃ τοὺς λογαριασμοὺς τῶν προσόδων τοῦ πανεπιστημίου, ὅσον καὶ τῆς πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ δαπάνης.

Ἄρθρ. 17.

Τὰ βιβλία τῆς ἐγγραφῆς τῶν μαθητῶν καὶ τοῦ ταμείου ἀριθμεῖ καὶ μονογραφεῖ ὁ πρύτανης αὐτός. Ὡς πρὸς τὴν κράτησιν δὲ τῶν βιβλίων καὶ τὴν διαχείρισιν τοῦ ταμείου, ἐφαρμόζονται καὶ ἐνταῦθα κατ' ἀναλογίαν τὰ περὶ τοῦ γενικοῦ ταμείου ὠρισμένα.

Ἡ ἐξέτασις τοῦ ταμείου καὶ τῶν λογισμῶν τοῦ πανεπιστημίου ὑπάρχει καθῆκον τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

Ἄρθρ. 18.

Οἱ μισθοὶ τῶν καθηγητῶν τοῦ πανεπιστημίου καὶ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ θέλουσι τοῖς πληρόνεσθαι ἀμέσως ἀπὸ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον καὶ καταλογίζεσθαι ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς τὴν θέσιν τοῦ πανεπιστημίου· ἀλλὰ τὰ λοιπὰ τοῦ πανεπιστημίου ἀναλώματα τὰ ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ προσδιοριζόμενα, θέλουσι λαμβάνεσθαι ἀπὸ τὸ αὐτὸ ταμεῖον εἰς μηνιαίας δόσεις ὑπὸ τοῦ λογιστοῦ τοῦ πανεπιστημίου.

Αἱ ἀπὸ τὴν ἰδιαιτέραν προικοδότησιν τοῦ πανεπιστημίου προερχόμεναι ποσότητες ἐμβαίνουνσι μὲν εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον, ἀλλὰ λογαριάζονται ἰδίως καὶ χρησιμεύουσι μόνον εἰς τὸν προσδιορισμένον σκοπὸν

Ἄρθρ. 19.

Ἡ πρυτανεία θέλει καταστρώνῃ ἐτησίως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τῶν σχολῶν εἰς αὐτὴν παραδοθέντων καὶ εἰς τὸ συμβούλιον ἀκριβῶς προεξετασθέντων εἰδικῶν προϋπολογισμῶν, τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ πανεπιστημίου ὅλου καὶ καθυποβάλλει αὐ-

τὸν ἐν καιρῷ εἰς τὴν προϊσταμένην Γραμμ. τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, διὰ νὰ τὸν ἐξετάσῃ, προσδιορίσῃ καὶ συμπεριλαμβάνῃ εἰς τὸν γενικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ κράτους,

Ἄρθρ. 20.

Τὰ ἐντάλματα τῶν καθημερινῶν πληρωμῶν ἐκδίδει ὁ πρύτανης ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τῶν ἀνηκόντων καθηγητῶν καὶ σημαντῶρων προσυπογεγραμμένων ἀποδεικτικῶν τῶν ἀναλωμάτων, ἐντὸς τῶν ὄρων τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ. Ἀλλ' ἡ διοικησις τοῦ πανεπιστημίου ἔχει ἐλευθέραν τὴν διαχείρησιν τῆς διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐγκριθείσης γενικῆς ποσότητος τῶν καθημερινῶν ἀναλωμάτων, χωρὶς ὅμως ἐκ τούτου ὁ εἰς ἡ ὅτερος τῶν κλάδων τοῦ πανεπιστημίου ν' ἀδικητῇ ὡς πρὸς τὰς ἀναγκαίας δαπάνας.

Τὰ περισσεύματα τῆς γενικῆς ταύτης ποσότητος τῶν γραφικῶν ἀναλωμάτων μένουσιν εἰς ὄφελος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ μέλλοντος ἔτους.

Ἄρθρ. 21.

Τοὺς καταλόγους τῶν διδασκτικῶν ὀργάνων, συλλογῶν καὶ λοιπῶν ἀντικειμένων κρατουσιν οἱ καθηγηταὶ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίστασιαν τῶν σημαντῶρων, ἀλλὰ τοὺς τοῦ ὑλικοῦ τοῦ γραφείου καὶ τῶν λοιπῶν σκευῶν τῶν σχολῶν κρατεῖ ὁ λογιστὴς τοῦ πανεπιστημίου ὑπὸ τὴν ἐπίστασιαν τοῦ πρυτάνεως.

Οἱ καταλόγοι οὗτοι, ἅμα ἀνοίγονται, πρέπει νὰ ἀριθμῶνται καὶ νὰ μονογραφῶνται ἀπὸ τὸν κατὰ καιρὸν πρύτανην καὶ νὰ καθυποβάλλωνται ἐτησίως εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ὁμοῦ μὲ τὴν παραδοσιν τῶν λογαριασμῶν τῆς καθημερινῆς δαπάνης οἵτινες πρέπει νὰ συνοδεύωνται ἀπὸ τὰς ἀναγκαίας ἀποδείξεις.

Ἄρθρ. 22.

Αἱ συλλογαί, τὰ διδασκτικὰ ὄργανα καὶ λοιπὰ ἀντικείμενα τίθενται ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησιν τῶν ἀνηκόντων καθηγητῶν οἵτινες ὑπάρχουσι καὶ ἰδίως περὶ αὐτῶν ὑπεύθυνοι, ἐπιτηρῶμενοι ἀπὸ τὸν σημαντῶρα.

Ἄρθρ. 23.

Ἡ ἐπίσημος τοῦ πανεπιστημίου ἀλληλογραφία γίνεται ἀπὸ τὴν πρυτανείαν. Ὅλα τὰ ἐξερχόμενα ὑπογράφονται ἐπομένως ἀπὸ τὸν πρύτανην καὶ τὸν γραμματέα, ἀλλὰ τὰ ἀποδεικτικὰ γραμμάτια τῆς πρώτης ἐγγραφῆς ἀπολυτήρια καὶ διπλώματα προσυπογράφονται καὶ ἀπὸ τοὺς ἀνηκόντας σημαντῶρας, καὶ σφραγίζονται καὶ μὲ τὴν σφραγίδα τῆς ἀνηκούσης σχολῆς.

Ἄρθρ. 24.

Τὸ πανεπιστήμιον ὑπάρχει εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν μὲ τὰς λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, πλὴν τῶν ὑπουργείων· φέρει δὲ σφραγίδα ὡς αἰ κεντρικαὶ δημοσίαι ἀρχαὶ μὲ τὴν ἐπιγραφὴν « Β. Ἐκκλησιαστικὸν Πανεπιστήμιον Ὁθωρικόν ».

Ὁμοίως δὲ καὶ ἐκάστη σχολὴ ἔχει ἰδίαν σφραγίδα φέρουσιν ἐν μέσῳ μὲν τὰ Βασιλικὰ παρασημα, περίεξ δὲ τὴν ἐπιγραφὴν « Σχολὴ τῆς θεολογίας κ.λπ. τοῦ Β. Ἐκκλησιαστικοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ὁθωρικοῦ ».

Γ. Περὶ τῶν ἰδιαιτέρων δικαιωμάτων τοῦ πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 25.

Τὸ πανεπιστήμιον θεωρεῖται ὡς σύλλογος πεπαιδευμένων δυνάμενος νὰ ἀποκτήσῃ ἰδιαιτέραν περιουσίαν διὰ δωρημάτων, κληροδοσιῶν καὶ προικοδοτήσεων. Ἡ περιουσία αὕτη θέλει διαχειρίζεσθαι ἀπὸ τὸ πανεπιστήμιον κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας ὄρους καὶ κανονισμοὺς περὶ τῆς περιουσίας τῶν ἀγαθουργῶν καταστημάτων καὶ θέλει ἀποκλειστικῶς χρησιμεύσει εἰς τὸ πανεπιστήμιον, δι' ὃ καὶ ὑπάρχει προσδιορισμένη

Άρθρον 26.

Τὸ πανεπιστήμιον δύναται δι' ὑποθέσεις αὐτοῦ, νὰ συνδέσῃ ἐν τὸς τῶν νομικῶν διατάξεων, ἀλληλογραφίαν μετὰ τῶν ξένων πανεπιστημίων καὶ τῶν ὑπὸ τῶν ἀνηκουσῶν Κυβερνήσεων ἀναγνωρισμένων φιλομοῦσων ἐταιριῶν.

Τὸ δικαίωμα τοῦτο ἔχουσι καὶ αἱ σχολαὶ εἰς ἐπιστημονικὰ ἀντικείμενα.

Άρθρον 27.

Τὴν ἀστυνομίαν τοῦ πανεπιστημίου, τὴν πειθαρχίαν μετὰ τῶν καθηγητῶν, διδασκάλων, μαθητῶν καὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ τοῦ πανεπιστημίου καὶ τὸ κατ' αὐτὴν ποινικὸν δικαίωμα διεξάγει ἀνεξαρτήτως ἢ διοικήσεις τοῦ πανεπιστημίου κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος διατάγματος καὶ τὰς συνταχθησομένας κανονικὰς διατάξεις, ἀλλὰ χωρὶς νὰ ἀφαιρῆται ἀπὸ τὴν προϊσταμένην Γραμματείαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἢ πειθαρχικῆ ἐξουσία ἐπὶ τῆς διοικήσεως τοῦ πανεπιστημίου, οὐδὲ ἀπὸ τὰ τακτικὰ δικαστήρια ὅ,τι κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας πολιτικὸς καὶ ποινικοὺς νόμους ἀναφέρεται εἰς αὐτά.

Άρθρον 28.

Εἰς πολιτικὰς διαφορὰς μετὰ τῶν μαθητῶν καὶ πολιτῶν κτλ. δύναται καὶ ὁ πρύτανης καὶ τὸ συμβούλιον τοῦ πανεπιστημίου νὰ ζητηθῶσι κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις ὡς συμβιβασταὶ καὶ διαιτηταί.

Άρθρον 29.

Ἰδιαιτέρος νόμος πρέπει νὰ κανονίσῃ τὸ περὶ χρεῶν τῶν μαθητῶν, τόσον πρὸς ἀσφάλειαν τῶν πολιτῶν, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἠθικότητα τῶν μαθητῶν, ὑπὲρ πᾶν ἄλλο σπουδαίαν εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον.

Άρθρον 30.

Τὸ Πανεπιστήμιον ἀπονέμει τοῦ προλύτου τὸν βαθμὸν καὶ τιμητικὴν τινα διασημασίαν εἰς τοὺς ἰδιαιτέρως ἐντὸς τοῦ Πανεπιστημίου διαπρέψαντας, τοὺς λύσαντας κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἀνηκούσης σχολῆς τὰ ἐπὶ βραβείῳ προτεθέντα προβλήματα, ἢ τοὺς ἐνασχοληθέντας εἰς ἐρεῦνας περὶ αὐτῶν, καὶ ἐπιτυχῶς εἰς τὸ ἀμφιθέατρον τοῦ Πανεπιστημίου ἀποδείξαντας ἐπὶ συζητήσεως τὴν γενομένην πρότασιν καὶ γράψαντας καὶ τυπώσαντας σοφὴν περὶ αὐτῆς πραγματείαν.

Άρθρον 31.

Διὰ τὴν πρώτην ἐγγραφὴν, τὰ ἀποδεικτικὰ, τὰ ἀπολυτήρια, τοὺς προβιβασμοὺς, θέλουσι δίδεσθαι ἐκτὸς τοῦ κατὰ νόμον χαρτοσήμου καὶ ἄλλα ἰδιαιτέρα δικαιώματα, ἰδίως προσδιορισθόμενα εἰς τὰς κανονικὰς διατάξεις, καὶ διανέμεσθαι εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ εἰς τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων.

Άρθρον 32.

Κατὰ πρότασιν τῆς διοικήσεως τοῦ Πανεπιστημίου θέλει κανονισθῆ εὐπρεπὲς καὶ ἀνάλογος τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ καταστήματος διάταξις τῶν ἐπὶ τῆς ἐνάρξεως τοῦ διδασκτικοῦ ἔτους, κατὰ τοὺς προβιβασμοὺς καὶ τὰς λοιπὰς ἐορτὰς τοῦ καταστήματος γεννησομένων τελετῶν.

Άρθρον 33.

Εἰς τὰς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ ρηθείσας περιπτώσεις θέλουσιν ἐμφανίζεσθαι οἱ καθηγηταὶ φέροντες ἰδιαιτέραν στολὴν, χρώματος κυανοῦ μὲν βαθίος· οἱ τῆς στολῆς τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν, μελανοῦ δὲ οἱ τῆς θεολογικῆς, πρασίνου δὲ οἱ τῆς ἰατρικῆς καὶ πορφυροῦ μὲν περιλαίμια καὶ ἐπικάρπια καὶ πῖλον ἀπὸ ὀλοσηρικὸν μέλαν (κατηφέ) οἱ τῆς σχολῆς τῶν νομικῶν καὶ τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας.

Ὁ πρύτανης φέρει ἐκτὸς τῆς στολῆς τῆς σχολῆς εἰς ἣν ἀνήκει, χρυσοῦν ἄλυσον περὶ τὸν τράχηλον μὲν σῆμα ἐκ τοῦ αὐτοῦ μεταλλοῦ, ἔχον ἐπὶ τοῦ ἐνὸς μὲν μέρους ἐκτυπωμένην τὴν Ἡμετέραν τικίονα, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐτέρου τὰ ἑλληνικὰ σύμβολα ὡς

ἐπὶ τῆς σφραγίδος τοῦ Πανεπιστημίου μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν «Πρύτανης τοῦ Β. Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ὁθωρακ.»

Άρθρον 34.

Ὅσακις οἱ μαθηταὶ ἔχουν τὴν ἀδειαν νὰ ἐμφανίζονται εἰς τελετὰς δημοσίου, θέλουσι τάττεσθαι κατὰ τὰς ἀνηκούσας σχολὰς, ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τὸν πρύτανην, τὰ μέλη τῶν σχολῶν, τόσον καθηγητὰς ὅσον καὶ διδάκτορας καὶ προπορευομένου τοῦ κλήτορος φέροντος στολὴν καὶ μεγάλην ῥάβδον καὶ φερομένης ἔμπροσθεν αὐτῶν τῆς ἐθνικῆς σημαίας καὶ τῆς εἰκόνης τοῦ θεμελιωτοῦ τοῦ Πανεπιστημίου· ἐκάστη σχολὴ δύναται ὁμοίως νὰ ἔχῃ ἰδίαν σημαίαν μὲ τὰ κατὰ τὸ ἀνωτέρῳ ἄρθρον εἰς αὐτὴν ἀνήκοντα χρώματα καὶ μὲ ἀνάλογα ἐμβλήματα. Οἱ μαθηταὶ θέλουσιν ἐμφανίζεσθαι εὐπρεπῶς ἐνδεδυμένοι· οἱ δὲ ὑποψήφιοι τῆς θεολογικῆς σχολῆς μὲ τὸ εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν σύνηθες ἐνδυμα.

Άρθρον 35.

Τὸ Πανεπιστήμιον ἔχει δυνάμει τοῦ παρόντος διατάγματος τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς καὶ προτάσεως τῶν μελῶν τῆς διοικήσεως τῶν καθηγητῶν καὶ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων ἀλλὰ φυλαττομένης τῆς Ἡμετέρας ἐγκρίσεως καὶ τοῦ ὑφ' ἡμῶν διορισμοῦ.

Άρθρον 36.

Ἐκαστος καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου μετελθὼν πέντε ἔτη μὲτ' ἐπιμελείας καὶ ἐπιτυχῶς τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, μόνον δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως γίνεται ἐκπτώτος τῆς θέσεως αὐτοῦ ἢ ἀργός.

Ἄν δὲ κατασταθῇ ἀνεπιτήδεος εἰς ὑπηρεσίαν καὶ γίνῃ ἀργός, λαμβάνει μετὰ τὸν ἀνωτέρῳ ρηθέντα καιρὸν, κατὰ μὲν τὴν πρώτην δεκαετίαν τῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον διαμονῆς αὐτοῦ τὸ ἥμισυ, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν τὰ δύο τρίτα, κατὰ δὲ τὴν τρίτην τὰ τέσσαρα πέμπτα καὶ κατὰ τὴν τετάρτην τὸ ὅλον τοῦ μισθοῦ του ὡς σύνταξιν, ἐωσότου τεθῆ καὶ αὐθις εἰς ἐνέργειαν, ἢ διὰ βίου, ἂν τοῦτο δὲν συμβῆ πλέον.

Άρθρον 37.

Ἰπὲρ δὲ τῶν χρηρῶν καὶ τῶν ὄρφανῶν τῶν ἀποθανόντων καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου θέλει συστηθῆ ἰδιαιτέρον συντάξεως ταμεῖον ἐντὸς τοῦ Πανεπιστημίου ὑπὸ τῶν καθηγητῶν διαχειριζόμενον.

Εἰς τὸ ταμεῖον τοῦτο, τοῦ ὁποίου αἱ κανονικαὶ διατάξεις θέλουσιν ἀμέσως συνταχθῆ ἀπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Πανεπιστημίου, δίδονται ὡς ἰδιαιτέρας προικοδοτήσεις.

α. Οἱ φόροι καὶ τὰ δικαιώματα ἐκ τῶν γραμματίων τῆς πρώτης ἐγγραφῆς, τῶν προβιβαστηρίων, τῶν ἀποδεικτικῶν, τῶν ἀπολυτηρίων, τῶν διπλωμάτων καὶ λοιπῶν προσόδων, ὅσα δὲν διανεμῶνται μετὰ τῶν προσωπικοῦ τοῦ Πανεπιστημίου.

β. 5 τοῖς $\frac{0}{10}$ ἐκ τῶν διδάκτρων.

γ. 2 τοῖς $\frac{0}{10}$ ἐκ τοῦ ὀρισμένου μισθοῦ τῶν καθηγητῶν.

δ. Φιλάνθρωποι συνεισφοραὶ.

ε. Τὰ ποινικὰ πρόστιμα, ὅσα ἢ διοικήσεως τοῦ Πανεπιστημίου ἐπιβάλλει εἰς τοὺς καθηγητὰς, διδασκάλους καὶ τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους τοῦ Πανεπιστημίου.

ς. Αἱ κατὰ τὰς ἀληθεῖς ἀνάγκας ἰδίως ἐγκριθόμεναι συνεισφοραὶ τοῦ δημοσίου.

Δ'. Περὶ τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων τοῦ Πανεπιστημίου.

Άρθρον 28.

Οἱ καθηγηταὶ τῶν σχολῶν διαιροῦνται εἰς τακτικοὺς καὶ ἐκτάκτους.

Ἐκάστη καθέδρα θέλει κατέχεσθαι ἀπὸ ἑνα καθηγητῆν, καὶ ἐν γένει τὰ δύο τρίτα τῶν καθεδρῶν ἐκάστης σχολῆς ἀπὸ τα-

κτικους, τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ ἐκτάκτους καθηγητὰς· ὁ τακτικὸς καθηγητῆς, ὅστις εἰς τὸ μέλλον ἀφοῦ δηλ. τὸ Πανεπιστήμιον ἀναδείξῃ ἀριθμὸν τινα ἀρκούντα καθηγητῶν, δὲν δύναται νὰ κατῆχῃ ἄλλην δημόσιον ὑπηρεσίαν, θέλει λαμβάνει μηνιαῖον μισθὸν 350 δραχ. καὶ ἔχει βαθμὸν ὑπουργικοῦ συμβούλου.

Ὁ ἐκτακτος καθηγητῆς λαμβάνει μισθὸν μηνιαῖον 200 ἕως 300 δραχ. καὶ ἔχει βαθμὸν ὑπουργικοῦ παρέδρου.

Ἄρθρον 39.

Μετὰ τὴν πρώτην πενταετίαν τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἕκτοτε ἀπὸ δέκα εἰς δέκα ἔτη, αὐξάνεται ὁ μισθὸς καὶ τῶν τακτικῶν καὶ τῶν ἐκτάκτων καθηγητῶν κατὰ τὸ ἓν δέκατον, μεχριστότου φθάσει εἰς ἀνώτατον τινὰ ὅρον προσδιοριζόμενον πρὸς τὸ παρὸν εἰς 450 δραχ. διὰ τὸν τακτικὸν, καὶ 320 διὰ τὸν ἐκτακτον καθηγητὴν.

Ἄρθρον 40.

Οἱ διδάσκαλοι τοῦ Πανεπιστημίου λαμβάνουν τοὺς εἰς τὰς ἐργασίας των ἀνήκοντας μισθοὺς, οἵτινες κατὰ γνωμοδότησιν τῆς ἀνηκούσης σχολῆς καὶ πρότασιν τῆς διοικήσεως τοῦ Πανεπιστημίου καθυποβάλλονται ἐκάστοτε εἰς τὴν ἡμετέραν ἔγκρισιν διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας. Τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον ἐφαρμόζεται ὁμοίως εἰς διδασκάλους τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρον 41.

Καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου προεΐνονται μόνον οἱ ἐκπληροῦντες ἐντελῶς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 4 καὶ ἔχοντες ἀμεμπτον ἠθικὸν χαρακτήρα. Εἰς τὰς ἀρμοδίους σχολὰς ἀνήκει τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως νέου διορισμοῦ ἐν αὐταῖς. Ἀλλὰ τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν 5 μόνον ἔτη μετὰ τὴν ἑναρξιν τοῦ Πανεπιστημίου, ἂν εἰς ἰδιαιτέρας περιπτώσεις δὲν ταῖς διευθύνωμεν προσκλήσεις περὶ τούτου καὶ ἐντὸς τοῦ ῥηθέντος διαστήματος. Ἐξαιρέσεις τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἀπὸ τὸ ἄρθρον 4 ἀπαιτουμένων γίνεται πρὸς τὸ παρὸν καὶ μεχριστότου ὑπάρξῃ ἰκανὸς ἀριθμὸς ὑποψηφίων διὰ τὰς καθέδρας τοῦ Πανεπιστημίου διὰ τοῦτο θέλομεν ὑποχρεώσαι, ὡς ἂν παρυσιασθῇ ἀνάγκη νὰ ἀναδεχθῶσι καθέδρας καθηγητῶν ἐπὶ πληρωμῇ τῶν διδάκτρων κατὰ τοὺς δοθέντας ὁρισμοὺς περὶ τοῦ ὁργανισμοῦ τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκαλίας, καὶ τινὰς τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ὑπαλλήλων, ἐκτὸς ἐκείνων, ὅσοι ὑπεχρεώθησαν ἤδη εἰς τοῦτο διὰ τοῦ διορισμοῦ των. Οἱ τοιοῦτοι ὑπάλληλοι θέλουν λαμβάνει μὲ τὰ διδάκτρα καὶ ἰδιαιτέραν ἀντιμισθίαν 100 δραχμῶν κατὰ μῆνα.

Ἄρθρον 42.

Ἰερωμένοι, καθηγηταὶ γυμνασίων, ἰατροὶ καὶ νομικοὶ, διοικητικοὶ ὑπάλληλοι, γενόμενοι ἀκροαταὶ εἰς Πανεπιστήμιον καὶ τε λειοποιούμενοι εἰς τὸν γραφικὸν βίον θεωρητικῶς τε καὶ πρακτικῶς, ἔχοντες δὲ ὁμολογουμένως ἀμεμπτον διαγωγὴν, δύναται νὰ λάβουν εἰς πᾶσαν περίστασιν θέσιν καθηγητοῦ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, καὶ χωρὶς νὰ ἐκπληρώσωσιν τὰ ἀπὸ τοῦ ἄρθρου 4 ἀπαιτούμενα, καθόσον τοῦτο ἀπαιτεῖ τὸ συμφέρον τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρον 43.

Καὶ ξένοι ἐπίσημοι λόγιοι δύναται νὰ λάβουν θέσιν καθηγητοῦ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον διὰ τῆς ἡμετέρας ἐγκρίσεως καὶ κατὰ συμφωνίας ἀναλόγους μὲ τὰς πρὸς τοῦτο αὐτῶν ὠφελείας.

Ἄρθρον 44.

Μετὰ δεκαετῆ ὑπηρεσίαν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον δύναται ὁ τακτικὸς καθηγητῆς νὰ ζητήσῃ ἀπὸ ἡμᾶς τὸν τίτλον Συμβούλου τῆς ἐκπαιδεύσεως. Μετὰ δὲ εἰκοσαετῆ, ἀνωτέρου Συμβούλου τῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρον 45.

Ἐκτὸς τῆς ἀνω ῥηθείσης στολῆς δύναται οἱ καθηγηταὶ καὶ

διδάσκαλοι τοῦ Πανεπιστημίου νὰ φέρωσι καὶ ἄλλην ὁμοίαν μὲ τὴν τῶν ὑπαλλήλων τῶν Γραμματειῶν τῶν ἀντιστοιχούντων βαθμῶν.

Ἄρθρον 46.

Οἱ καθηγηταὶ, διδάκτορες καὶ διδάσκαλοι ὀρκίζονται τὸν ὠρισμένον ὄρκον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τοῦ Πρυτάνεως, ἀλλὰ κατὰ τὴν πρώτην ἑναρξιν αὐτοῦ θέλει παραλάβει τοῦτον ὁ ἐπὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ε'. Περὶ τῶν παραδόσεων εἰς τὸ Πανεπιστήμιον.

Ἄρθρον 47.

Αἱ παραδόσεις τοῦ Πανεπιστημίου θέλουν γίνεσθαι ἐντὸς τῶν ὠρισμένων δωματίων δημοσίως καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν καθομιλουμένην διάλεκτον. Μεχριστοῦ ὁμως ἐτοιμασθῇ τὸ κατὰστημα τοῦ Πανεπιστημίου, δύναται οἱ καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι, ἐλλείψει ἄλλων καταλλήλων οἰκημάτων νὰ διδάσκωσι καὶ εἰς τὰ ἴδια.

Ἄρθρον 48.

Αἱ θέσεις τῶν μαθητῶν εἰς τὰς παραδόσεις θέλουν ἀριθμεῖσθαι καὶ διδασθαι εἰς ἕκαστον κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἐγγραφῆς μὲ γραμμάτιον εἰσιτήριον. Εἰς τὰς παραδόσεις δύναται νὰ παρευρίσκωνται συγκαταθέσει τῶν καθηγητῶν καὶ μὴ μαθητεύοντες ἤτοι ἀκροαταί, ἐπέκεινα τοῦ ὠρισμένου ἀριθμοῦ τῶν θέσεων δὲν θέλουν ἐπιτρέπεσθαι ἄλλων μαθητῶν ἐγγραφαί.

Ἄρθρον 49.

Ἡ ποσότης τῶν διδάκτρων θέλει κανονισθῆ ἰδιαιτέρως καὶ προσδιορίζεται ἐκάστοτε κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἐγκρίσεως τῶν προγραμμάτων, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν διαταγμάτων τοῦ διορισμοῦ τῶν καθηγητῶν. Εἰς τοὺς κανονισμοὺς θέλει προσδιορισθῇ ὁ ἐλάχιστος καὶ ἀνώτατος ὅρος τῶν διδάκτρων δι' ἕκαστον μάθημα.

Ἄρθρ. 50.

Ὅλα τὰ πρώτιστα τῆς διδασκαλίας ἀντικείμενα θέλουν συνδέεσθαι καὶ μὲ πρακτικὰς ἀσκήσεις, ὁμοίως δὲ θέλουν γίνεσθαι καθ' ἑβδομάδα συνδιαλέξεις μεταξὺ τοῦ καθηγητοῦ καὶ τῶν μαθητῶν.

Θέλει δὲ εἰς τὴν διδασκαλίαν λαμβάνεσθαι ἰδίως ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ ὀρθὴ ἀντίληψις ἐκάστης ἐπιστήμης ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ νὰ τὰς θεωρῇ τις ὑπὸ τὴν φιλοσοφικὴν τῆς ἐποχῆς καὶ νὰ γνωρίζῃ τὴν ἱστορικὴν ἀνάπτυξιν τῆς.

Ἄρθρ. 51.

Ἐὰν μάθημα, διὰ τὸ ὅποιον ἐπληρώθησαν διδάκτρα, διακοπῇ ἀπὸ τὸν καθηγητὴν, ἢ τὸν διδάσκαλον, πρὶν παρέλθῃ τὸ πρῶτον ἡμισυ τῆς ἐξαμηνίας, καὶ δὲν δύναται νὰ γίνῃ αὐτοῦ ἐξακολούθησις, τότε τὰ διδάκτρα θέλουν ἀποδιδεσθαι πρὸς τοὺς μαθητὰς· ἐξαιρέσεις γίνονται μόνον κατὰ τὰς περιστάσεις, τὰς ὀριζόμενας ἀπὸ τὰς κανονικὰς διατάξεις.

Ἄρθρ. 52.

Εἰς τὰς παραδόσεις τοῦ Πανεπιστημίου ἐπικρατεῖ ἐντελῆς ἐλευθερία, ἀλλ' οἱ καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι χρεωστοῦν νὰ μὴ παρεκτρέπωνται ἀπὸ τὰ ὑπὸ τὸν νόμον ὑπαγορευόμενα.

Ἄρθρ. 53.

Τὴν ἐν καιρῷ παραδόσεως εὐταξίαν διατηρεῖ ὁ παραδίδων καθηγητῆς, ἢ διδάσκαλος, ὑποχρεούμενος νὰ καταγγέλλῃ ἀμέσως τοὺς παραβάτας εἰς τὸν Πρύτανιν διὰ νὰ παιδεύωνται ἀνηκόντως.

Ἄρθρ. 54.

Ἐκ τῶν καθημερινῶν ἐξόδων τοῦ Πανεπιστημίου θέλουν προμηθεύεσθαι οἱ θάλαμοι τῶν παραδόσεων μὲ ὅλα τὰ χρειώδη, καθαριζόμενοι, φωτιζόμενοι, καὶ θερμαινόμενοι ὡς ἂν εἶναι ἀνάγκη.

Ἄρθρ. 55.

Καθῆκον τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων εἶναι νὰ ἀκολου-

θῶσι εἰς τὰς παραδόσεις των ἀκριβῶς τὰ παρ' ἱμῶν ἐγχερημένα προγράμματα τῶν μαθημάτων, προσδιορίζοντες τὰς ὥρας τῶν παραδόσεων κατὰ τὰς ὥρας τοῦ ἔτους μὲ τὸν τρόπον, ὥστε νὰ προλαμβάνωνται αἱ ἐπιβλαβεῖς διὰ τοὺς σπουδάζοντας συγχυρίαι καὶ συμπτώσεις.

Ἄρθρ. 56.

Ὁ Πρύτανις καὶ οἱ σημαντόρες χρεωστοῦν ἰδίως νὰ παρευρίσκωνται ἐκ διαλειμμάτων εἰς τὰς παραδόσεις καὶ ἐπαγρυπνοῦν εἰς αὐτάς. Τὸ αὐτὸ καθήκον καὶ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ παρὰ τῷ πανεπιστημίῳ ἐπίτροπος· καὶ ἂν οἱ καθηγηταί, οἱ διδάσκαλοι, ἢ οἱ διδασκόμενοι παρεκτρέπονται ποτε ἀπὸ τὰς ὑπαρχούσας διατάξεις, θέλουν ἐνεργεῖ ὅ,τι ἐκ τῶν καθηκόντων των.

Ἄρθρ. 57.

Εἰς τοὺς διδάκτορας, οἵτινες προετοιμάζονται εἰς τὸ πανεπιστήμιον πρὸς θέσιν καθηγητῶν, δίδεται ἐλευθέρα καὶ ἀδάπανος εἴσοδος εἰς ὕλας τὰς παραδόσεις.

Γ'. Περὶ παραδοχῆς τῶν μαθητῶν εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

Ἄρθρ. 58.

Ἐκαστος εἰς τὴν πόλιν τοῦ πανεπιστημίου ἐρχόμενος μαθητῆς, εἴτε ἐντόπιος, εἴτε ξένος, ἐγγεγραμμένος ἤδη, ἢ μὴ, χρεωστῆι, κατὰ τὰς ὑπαρχούσας γενικὰς διατάξεις, νὰ ἀναγγεῖλῃ πρὸς τὴν ἀστυνομίαν ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν τὴν ἀφίξιν αὐτοῦ καὶ τὸ πολὺ ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν νὰ παρουσιάζεται αὐτὸ προσώπως πρὸς τὸν Πρύτανιν, διὰ νὰ ζητῆ τῆς ἐγγραφῆς τὸ γραμματίον. Οἱ περαιτέρω περὶ τούτου ὀρισμοί, καθὼς καὶ οἱ περὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν νομιμοποιητικῶν γραμματίων διὰ τοὺς μαθητὰς καὶ τῆς ἐπαγρυπνήσεως τῆς ἀστυνομίας κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ξενοδοχείων, ἢ οἰκιῶν αὐτῶν, θέλουν προσδιορισθῆ ἰδιαίτερος εἰς τὰς κανονιστικὰς διατάξεις.

Ἄρθρ. 59.

Ἡ ἐγγραφὴ δίδεται εἰς ἐκείνους μόνον, ὅσοι δύνανται ν' ἀποδείξωσι, α. ὅτι ἔχουσι τὰς πρὸς τὴν κατὰ τὸ πανεπιστήμιον ἐκπαιδεύσιν ἀναγκαίως προκαταρκτικὰς γνώσεις, β. ὅτι ἔχουσιν ἀμεμπτον ἠθικὴν διαγωγήν.

Ἄρθρ. 60.

Πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν δύο τούτων ἀπαιτήσεων, ὁ ἐντόπιος θέλει παρουσιάζει τὸ ἀπολυτήριον τοῦ γυμνασίου. Ἐντόπιος, ἀποκτήσαντες τὰς προκαταρκτικὰς ταύτας γνώσεις εἰς ἰδιωτικὰ σχολεῖα, διὰ κατ' οἶκον σπουδῆς ἢ εἰς ξένον τι κατάστημα ἐγκρίσει τῆς Κυβερνήσεως, θέλουσι λαμβάνει τὸ κατὰ τὰς ἀπολυτήριον τοῦ γυμνασίου, ἐξεταζόμενοι εἰς ἓν τῶν διδακτικῶν καταστημάτων τοῦ κράτους. Κατ' ἀρχὰς καὶ μεχρισώτου ἢ ἀκριβῆς ἐκπλήρωσις τῶν ὑποχρεώσεων τούτων ἐπιτραπῆ ν' ἀπαιτῆται αὐστηρῶς, δύνανται ν' ἀρκέσῃ εἰς τοὺς μὴ διδαχθέντας ἐντὸς γυμνασίου, καὶ ἐπομένως μὴ ἔχοντας νὰ ἐμφανίσωσι ἀπολυτήριον, καὶ μόνῃ ἢ εἰς τὸ πανεπιστήμιον γινομένη ἐξέτασις περὶ τῶν ἀναγκαίων προκαταρκτικῶν γνώσεων διὰ τὰ μαθήματα τοῦ πανεπιστημίου. Περὶ τῆς ἐξετάσεως δὲ ταύτης καὶ τῶν μελῶν, τὰ ὅποια πρὸς τοῦτο θέλουσι ἐκλέγεσθαι ἀπὸ τοὺς καθηγητὰς τοῦ πανεπιστημίου, θέλουσι συνταχθῆ ἀνυπερθέτως ἀναγκαῖαι ὁδηγίαι.

Ἄρθρ. 61.

Εἶνοι μόνον δύνανται νὰ γίνωσι δεκτοὶ ἐμφανίζοντες ἀξιόπιστα ἀποδεικτικὰ περὶ τῆς διαγωγῆς καὶ τῶν προκαταρκτικῶν ἐπιστημονικῶν γνώσεων των.

Ἄρθρ. 62.

Πρὸ τῆς ἐγγραφῆς θέλει δίδωσθαι ἀπὸ ἑκαστον ἐντόπιον, εἴτε ξένον μαθητὴν, ἔχοντα τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς ὀρκοδοσίαν, ἀντὶ ταύτης, ἐγγραφὸς μόνον ὑπόσχεσις ὅτι «δὲν θέλει εἰσελθεῖ εἰς ἰαμμίαν μυστικὴν ἐταιρίαν ὅποιονδήποτε σκοπὸν ἔχη, καὶ

ὅτι, ἂν ἔτυχεν ἤδη τοιαύτης μέλος, παραιτεῖται αὐτῆς ἀπὸ τοῦδε.»

Ἄρθρ. 63.

Ἐκαστος, ἐκπληρώσας τὰς προσηρημένας ὑποχρεώσεις, λαμβάνει μετὰ τὴν ἐγγραφὴν γραμματίον, δηλοῦν τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ εἰς τὸ πανεπιστήμιον, καὶ τὴν ἀκαδημαϊκὴν πολιτογραφῆσιν. Δι' αὐτοῦ τῷ ἐπιτρέπεται κατὰ τὰς κανονικὰς διατάξεις ἡ διαμονὴ εἰς τὸ πανεπιστήμιον, ἢ φοίτησις εἰς τὰς παραδόσεις, καὶ ἡ χρῆσις ὅλων τῶν μέσων τῆς ἐκπαιδεύσεως, ὅσα προσφέρει τὸ πανεπιστήμιον.

Ἄρθρ. 64.

Ἡ δύναμις τῆς ἐγγραφῆς διαρκεῖ ἐφ' ὅσον ὁ ἐγγραφεὶς φοιτᾷ εἰς τὰς παραδόσεις τοῦ πανεπιστημίου, ἢ προετοιμάζεται πρὸς ἀπόκτησιν ἀκαδημαϊκοῦ τινος βαθμοῦ.

Ἄρθρ. 65.

Τὸ γραμματίον ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὸν μαθητὴν, ἂν εἰς τὸ διάστημα τῆς εἰς τὸ πανεπιστήμιον διαμονῆς ἀναφυῶσι δυσκολίαι ὡς πρὸς τὴν ἐξόφλησιν τῶν χρεῶν του, καὶ γινομένης ἐξετάσεως, δὲν δύνανται ὁ μαθητῆς ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀδειαν τῶν γονέων, ἢ καὶ ἐπιτρόπων αὐτοῦ, τοῦ νὰ συχναζῇ εἰς τὸ πανεπιστήμιον καὶ τὴν ἀπαιτούμενην κατάστασιν.

Ἄρθρ. 66.

Ὁ ἐγκαταλείψας τὸ πανεπιστήμιον εἰς διάστημα ἕξ μηνῶν καὶ ἐπιστρέφων μετὰ ταῦτα, διὰ ν' ἀκούσῃ τὰ μαθήματα, χρεωστῆι νὰ ἀνανεώσῃ τὴν παρὰ τοῦ Πρυτάνεως ἐγγραφὴν.

Ζ'. Περὶ τῆς διδασκαλίας εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

Ἄρθρ. 67.

Ἐκαστος ἐντόπιος φοιτῶν εἰς τὸ πανεπιστήμιον ἐπὶ σκοπῶν νὰ προετοιμασθῆ διὰ δημόσιον ὑπηρεσίαν, διὰ τὴν ὁποίαν κατὰ τοὺς ἀνωτέρω ὀρισμοὺς γενικῶν διαταγμάτων ἀπαιτεῖται ἐντελής σπουδὴ εἰς τὸ πανεπιστήμιον, ὑποχρεοῦται εἰς τὸ διάστημα τῆς διαμονῆς του νὰ ἐνασχοληθῆ σπουδαίως, τόσον εἰς τὰς γενικὰς ἐπιστήμας, ὅσον καὶ εἰς ὅσας ἔχει ἰδιάζουσαν φυσικὴν κλίσιν.

Ἄρθρ. 68.

Ἡ σπουδὴ τῶν γενικῶν καὶ ἰδιαίτερον ἐπιστημῶν περιορίζεται εἰς πέντε ἔτη, ἐξ ὧν τὰ μὲν δύο διὰ τὰς γενικὰς, τὰ δὲ τρία διὰ τὰς εἰδικὰς ἐπιστήμας.

Οἱ ἀκολούθησαντες ἐκτὸς τοῦ κράτους διετῆ σειρὰν μαθημάτων λυκείου, ἔχουσι τὴν ἀδειαν νὰ διαμένωσι τρία μόνον ἔτη εἰς τὸ πανεπιστήμιον· οἱ δὲ ἰδιαίτερος εἰς τὴν μάθησιν τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν ἀφοσιούμενοι, θέλουσιν ἀφιερῶναι ἐπίσης διὰ τὴν σπουδὴν αὐτῶν τὰ ἀπαιτούμενα τρία ἔτη.

Ἄρθρ. 69.

Τῶν ἀνω νομικῶν διατάξεων περὶ τῆς διαρκείας τῶν σπουδῶν εἰς τὸ πανεπιστήμιον δὲν θέλει κατ' οὐδεμίαν περίστασιν γίνεσθαι μεταβολὴ χάριν τινός, καὶ περὶ τούτου ἀναφορὰ, ὅσον δήποτε ὁ ἀναφερόμενος εὐδοκίμη κατὰ τὰς γνώσεις, δὲν θέλει γίνεσθαι δεκτὴ, ἢ λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν οἱ ὀρισμοὶ τοῦ ἄρθρ. 67 θέλουν ἐμβῆ εἰς ἐνέργειαν.

Ἄρθρ. 70.

Ἀνατίθεται εἰς τοὺς σπουδάζοντας ἡ τάξις, καθ' ἣν θέλουσι προσκτᾶσθαι τὰς γνώσεις τὰς ὁποίας ἐπιθυμοῦσι νὰ ἀποκτήσωσιν ὡς ἀναγκαίως κατὰ τὴν ἐξέτασιν πρὸς ἐπίτευξιν δημοσίου ὑπουργήματος· ὡς ἔλεγχος δὲ τῆς ἐπιμελείας καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς σπουδῆς αὐτῶν θέλουσιν ἐπομένως χρησιμεῖν μόνον αἱ δι' ἰδιαίτερου διατάγματος κρινοποιοῦμεναι θεωρητικαὶ καὶ πρακτικαὶ ἐξετάσεις διὰ τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρ. 71.

Αἰτήσεις περὶ ὑποτροφίῶν εἰς τὸ πανεπιστήμιον ὑπόκεινται εἰς τοὺς ὅρους τοῦ ἡμετέρου διατάγματος ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν.

Άρθρ. 72.

Διὰ νὰ δύναται ὁ μαθητὴς, εἰσερχόμενος εἰς τὸ πανεπιστήμιον, νὰ λάβῃ γνῶσιν τῶν προκειμένων σπουδῶν, ἐκάστη σχολὴ μέλει συντάττει σύντομον καὶ περιεκτικὴν διδασκαλίαν περὶ τοῦ ἀριθμοῦ, τῆς σχέσεως καὶ τῆς μεθόδου τῶν εἰς αὐτὴν ἀνηκουσῶν ἐπιστημῶν, ἢ δὲ διδασκαλία αὕτη θέλει διδασθαι εἰς ἕκαστον μαθητὴν ὅταν ἐγγράφηται.

Άρθρ. 73.

Εἰς ἕκαστον μαθητὴν θέλει διδασθαι κατ' αἰτησίαν του μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς σπουδῆς αὐτοῦ ἐνσφράγιστον ἀποδεικτικόν, περιέχον·

α. Ὄνομα, ἡλικίαν, τόπον γεννήσεως τοῦ μαθητοῦ.

β. Ὄνομα τοῦ γυμνασίου εἰς τὸ ὁποῖον ἐσπούδασεν, ἀναφερομένων τῶν ἀποδεικτικῶν περὶ τοῦ χρόνου, τῶν προόδων, καὶ τῆς διαγωγῆς αὐτοῦ, ἢ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων, τὰς ὁποίας ὑπέστη κατὰ τὴν εἰσδὸν αὐτοῦ εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

γ. Ὄνομα τοῦ λυκείου, ἂν ποτε ἐσπούδασεν εἰς τοιοῦτον.

δ. Ὅτι διετέλεσε τὸν ὠρισμένον καιρὸν εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

ε. Ἀποδεικτικὸν ἡθῶν.

ς. Ἀποδεικτικὸν ἐπιμελείας.

Εἰς τὸ δεξιὸν μέρος θέλει φέρει τὴν σφραγίδα καὶ ὑπογραφὴν τοῦ Πρυτάνεως, εἰς δὲ τὸ ἀριστερὸν τοῦ σημάντορος τῆς ἀνηκούσης σχολῆς, καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ γραμματέως.

Τὸ περιεχόμενον τῶν ἀποδεικτικῶν τούτων θέλει ἐγγράφεσθαι εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον κρατούμενον ὑπὸ τοῦ γραμματέως, ἐπιτηροῦντος ἀμέσως τοῦ Πρυτάνεως, ὅστις ἀριθμεῖ καὶ μονογραφεῖ, καὶ διατηρεῖ αὐτὸ μυστικόν, καθόσον ἀφορᾷ τὴν περὶ ἡθῶν καὶ ἐπιμελείας μαρτυρίαν· ὁ ἀπωλέσας τὸ πρωτότυπον ἀποδεικτικὸν δύναται νὰ λάβῃ αὐτὸ ἐκ τοῦ βιβλίου τούτου.

Άρθρ. 74.

Εἰς ἕκαστον ἡμεδαπὸν ἐπιτρέπεται νὰ φοιτᾷ εἰς ξένα πανεπιστήμια, ἄνευ ἰδιαίτερας ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' ἂν ποτε ζητήσῃ δημόσιον ὑπηρεσίαν, ὑποχρεοῦται ν' ἀποδείξῃ, ὅτι διέμεινε εἰς τὸ ξένον πανεπιστήμιον τὸν εἰς τὸ παρὸν διάταγμα ὀριζόμενον χρόνον, καὶ προσέτι ἐν ἔτος τοῦλάχιστον εἰς τὸ πανεπιστήμιον τῆς Ἑλλάδος.

Η'. Περὶ τῆς διαρκείας τῶν ἐξαμηνῶν περιόδων, τῶν ἐγγραφῶν καὶ τῶν διδάκτρων.

Άρθρ. 75.

Ἐκτὸς τῶν κυριακῶν καὶ τῶν διατεταγμένων ἑορτῶν δὲν γίνεται κάμμία διακοπὴ τῶν μαθημάτων.

Αἱ φθινοπωριναὶ ἀνακωχαὶ διαρκοῦν ἀπὸ 15 Ἰουλίου ἕως 17 Σεπτεμβρίου π. ε., καὶ τοῦ Πάσχα, ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς μεγάλης ἐβδομάδος μέχρι τῆς δευτέρας τῆς μετὰ τὸ πάσχα ἐβδομάδος.

Άρθρ. 76.

Καθῆκον τῶν μαθητῶν ὑπάρχει ἀμέσως μετὰ τὰς ἀνακωχὰς νὰ παρευρίσκωνται τακτικῶς κατὰ τὰς ὀρισθείσας ἐποχὰς εἰς τὴν πόλιν τοῦ πανεπιστημίου, καὶ νὰ διαμένωσι μέχρι τοῦ τέλους τῶν μαθημάτων.

Άρθρ. 77.

Τῶν μαθητῶν ὅσοι παρέβησαν τοὺς ὅρους τούτους, θέλει ἀφαιρεῖσθαι ἡ ἐξαμηνία, καθ' ἣν ἦσαν ἀπόντες, ἀπὸ τὸν ὠρισμένον τῆς σπουδῆς καιρὸν.

Άρθρ. 78.

Ἐκαστος μαθητὴς, θέλων ν' ἀκολουθήσῃ τι μάθημα, χρεωθεῖ εἴτε ἀμέσως, ἢ τὸ πολὺ μετὰ τὰ δέκα πρῶτα μαθήματα, νὰ ἐγγράψῃ ἰδιοχείρως τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸ διὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν σπουδαζόντων νέων ὠρισμένον βιβλίον, καὶ τότε θέλει λαμβάνει τὸ γραμματίον διὰ προσδιορισμένην θέσιν ἐντὸς τοῦ

θαλάμου τῆς παραδόσεως· εἰς δὲ τὸν παραμελοῦντα τὴν ἐγγραφὴν ταύτην δὲν ἐπιτρέπεται νὰ φοιτᾷ ἐπέκεινα εἰς τὴν παράδοσιν.

Άρθρ. 79.

Ἐκαστος μαθητὴς ὀφείλει, καταγραφόμενος διὰ μάθημά τι, νὰ προαποτίνῃ τὰ διδάκτρα εἰς τὸν γραμματέα τοῦ πανεπιστημίου. Οἱ δὲ καθηγηταὶ ὑποχρεοῦνται ἀμέσως μετὰ τὸ τέλος τῶν ἐγγραφῶν νὰ παραδίδωσιν εἰς τὸν γραμματέα τοῦ πανεπιστημίου τοὺς καταλόγους τῶν μαθητῶν αὐτῶν, σημειοῦντες ἐκεῖνους, ὅσους ἀπήλλαξαν τῆς ὑποχρέσεως τῶν διδάκτρων.

Οὗτος ἔχει χρέος νὰ ἐνεργήσῃ ἐγκαίρως κατὰ τῶν μὴ ἀποτισάντων καὶ νὰ συνάξῃ ἐξ ἐπαγγέλματος τὰ καθυστερήσαντα διδάκτρα μέχρι τοῦ μέσου τῆς ἐξαμηνίας. Ἄν δὲ τὰ ἀναγκαστικά μέσα ἀποβῶσιν ἀνωφελῆ, δὲν δίδεται εἰς τοὺς μὴ ἀποτισαντας τὸ κατὰ τὴν ἐξοδὸν αὐτῶν πιστοποιητικόν.

Άρθρ. 80.

Δικαίωμα ἀπαιτήσεως ἀπαλλαγῆς τῶν διδάκτρων ἔχει ἕκαστος ἐντόπιος μαθητὴς, δυνάμειος ν' ἀποδείξῃ διὰ νομίμου καὶ κατὰ τύπους συντεταγμένου ἐγγράφου τὴν ἀληθῆ καὶ παντελεῖ αὐτοῦ ἔνδειαν.

Οἱ ὑπότροφοι ἀπαλλάττονται τῶν διδάκτρων.

Τὸ ἐγγράφον τοῦτο πρέπει νὰ περιέχῃ·

α. Ὄνομα καὶ κατοικίαν τοῦ αἰτούντος.

β. Κατάστασιν ἢ ἐπάγγελμα τῶν γονέων.

γ. Ἄν ὁ πατὴρ ἢ μήτηρ ἢ οἱ δύο ἀπέθανον.

δ. Τὸν ἀριθμὸν τῶν ζώντων ἀδελφῶν καὶ ἂν οὗτοι ἔχωσι τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἢ ὄχι.

ε. Τὴν ποσότητα τῆς περιουσίας τοῦ αἰτούντος καθόσον αὐτὴ ὑπάρχει γνωστή.

ς. Τὴν ἐκ μισθῶν κλ. πρόσδοτον.

ζ. Τὴν ποσότητα τῶν χρεῶν αὐτοῦ.

Άρθρ. 81.

Ὅστις μαθητὴς ἐπὶ τῇ βάσει τοιοῦτου ἀποδεικτικοῦ ζητῇ τὴν τῶν διδάκτρων ἀπαλλαγὴν, θέλει κατὰ τὴν ἐγγραφὴν αὐτοῦ παρουσιάζει αὐτὸ εἰς ἕκαστον τῶν καθηγητῶν εἰς τοῦ ὁποίου τὸ μάθημα καταγράφεται καὶ περιμένει τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ περὶ τοῦ ἂν ἢ αἰτησίς αὐτοῦ ἐκρίθῃ ἀποδεκτὴ.

Θ'. Περὶ τῆς χρήσεως τῶν συλλογῶν κτλ. τοῦ παρεπιστημίου.

Άρθρ. 82.

Οἱ μαθηταὶ ἐγγραφόμενοι ἀποκτῶσι τὸ δικαίωμα νὰ μεταχειρίζωνται ὅλας τὰς συλλογὰς καὶ λοιπὰ ἀντικείμενα τοῦ παρεπιστημίου, ὅσα συντείνουσιν εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἐκπαιδεύσεως αὐτῶν, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο θέλουσιν ἀκολουθεῖ τὰς περὶ αὐτῶν διατάξεις.

Γ'. Περὶ τῶν σχέσεων τῶν μαθητῶν πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ παρεπιστημίου καὶ τῶν καθηγητῶν αὐτοῦ.

Άρθρ. 83.

Τῶν καθηκόντων τοῦ πρυτάνεως καὶ τοῦ συμβουλίου τοῦ παρεπιστημίου προσέτι δὲ καὶ τῶν σημαντόρων ὡς πρὸς τοὺς μαθητὰς ὑπάρχουσι.

α) Ἡ ἐγγραφὴ τῶν μαθητῶν καὶ ἡ ἐξέτασις τῶν δι' αὐτὴν ἀπαιτουμένων.

β) Ἡ ἐκδοσις τοῦ κατὰ τὴν ἐξοδὸν αὐτῶν ἀποδεικτικοῦ.

γ) Ἡ ἐπιτήρησις τῆς ἐπιμελείας, ἠθικότητος καὶ θρησκευτικῆς διαγωγῆς τῶν μαθητῶν.

δ) Τὰ χρεῖα συμβιβαστῶν καὶ διαιτητῶν εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις αὐτοῦς ἀφορώσας, εἰς ὑποθέσεις τιμῆς καὶ ὕβρεων μεταξὺ τῶν μαθητῶν, καθόσον γενικαὶ ἀστυνομικαὶ διατάξεις δὲν προσβάλλονται δι' αὐτῶν.

ε) Ἐφαρμογαὶ ἀρμοδίων ποινῶν διὰ παραβάσεως τῶν κανονισμῶν.

ζ') Δημοσίευσις τῶν κανονισμῶν τοῦ πανεπιστημίου.

ζ') Δημοσίευσις διὰ τοιχοκολλήσεων εἰς τὸ κατάστημα καὶ εἰς τὰ δωμάτια τοῦ πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 84.

Εἰς ταῦτα καὶ ἄλλα ὅμοια ἀντικείμενα οἱ μαθηταὶ θέλουσιν ἀναγνωρίζει τὸν πρύτανιν, τὸ συμβούλιον καὶ τοὺς σημάντορας ὡς ἀμέσως αὐτῶν ἀνωτέρους, ἐμφανιζόμενοι εἰς ἑκάστην πρόσκλησιν αὐτῶν ἀνυπερθέτως καὶ ἀπροφασίτως ὑπακούοντες.

Μαθηταὶ δὲ μὴ ἐμφανιζόμενοι κατὰ πρόσκλησιν ἀνωτέρας αὐτῶν ἀρχῆς ἐνάγονται εἰς αὐτὴν διὰ τοῦ κλητήρος.

Ἄρθρ. 85

Οἱ μαθηταὶ ὀφείλουσι νὰ ἀποδίδουσιν εἰς τοὺς διδασκάλους τοῦ πανεπιστημίου τὸ ἀνήκον σέβας. Ὁ προσβαλὼν ἀνωτέρων τινὰ ἢ διδάσκαλον τοῦ πανεπιστημίου ὑπόκειται εἰς τὰς ἀνηκούσας πειθαρχικὰς ποινὰς, ἐπιφυλαττομένων τῶν ὄρων τοῦ ποιν. νόμου, ἐὰν ἡ προσβολὴ συνέβη ἐνῶ ὁ προσβληθεὶς ἐξετέλει τὰ ἴδια αὐτοῦ καθήκοντα.

Ἄρθρ. 86.

Οἱ μαθηταὶ χρεωστοῦσι νὰ σέβωνται ὡς ἀρχὰς, τοὺς ἐπιτοπίους ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους ἢ τοὺς ἰδιαιτέρους τοῦ πανεπιστημίου, ἐὰν τοιοῦτοι ὑπάρχωσιν, ὑπακούοντες εἰς τὰς αὐτῶν διατάξεις· ὀφείλουσι δὲ προσέτι νὰ καθυποβάλλωσιν εἰς τὸν πρύτανιν τὰ κατ' ἄλλων παρὰ τὸν πρῶτον προσέτι δὲ δύνανται νὰ ἀναφέρωσι καὶ τὰ κατὰ μὴ μαθητῶν, διὰ νὰ τοῖς χορηγή τὴν ἀνήκουσαν βοήθειαν.

ΙΑ'. Περὶ ἐφαρμογῆς τῶν ἀκαδημιακῶν ποινῶν ἐν γένει.

Ἄρθρ. 87.

Πρὸς συντήρησιν τῆς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ πειθαρχίας θέλουσιν ἐφαρμόζεσθαι τὰ ἀκόλουθα μέσα καὶ αἱ ποινὰ κατὰ τῶν μαθητῶν.

- α. Πατρικὴ προτροπή.
- β. Μυστικὴ καὶ δημοσίαι ἐπίπληξις.
- γ. Κράτησις ἐντὸς τοῦ θαλάμου.
- δ. Φυλάκισις.
- ε. Ἀπειλὴ ἀποπέμψεως.
- ζ. Προσωρινὴ ἀπόπεμψις.
- η. Παραίτησις.
- θ. Ἀποβολή.

Ἄρθρ. 88.

Ἐκαστος εἰς ἐξέτασιν ἐνεχόμενος μαθητὴς δὲν δύναται μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ὑποθέσεως ἢ πρὸ τοῦ τέλους τῆς ποινῆς νὰ διαμείνῃ οὐδεμίαν νύκτα ἔξω τῆς πόλεως τοῦ πανεπιστημίου ἂνευ ἀδείας τοῦ πρυτάνεως.

Ὅστις διὰ ἡραπευτέσεως ζητεῖ νὰ ἀποφύγῃ τὴν ποινὴν, προσκαλεῖται δημοσίως νὰ ἐμφανισθῇ ἐπὶ ἀπειλῇ ἀποβολῆς· μὴ ἐμφανισθεὶς δὲ ἐντὸς τῆς προσδιωρισμένης προθεσμίας θέλει ἀποβάλλεσθαι.

Ἄρθρ. 89.

Ἐπιπλήξεις γίνονται δημοσίως ἀπὸ τὸ συμβούλιον τοῦ πανεπιστημίου καὶ σημαντικὰς παραβάσεις.

Ἄρθρ. 90.

Ἡ κατὰ τὸν θάλαμον κράτησις θέλει τηρεῖσθαι ἀπροφασίως κατὰ τὸν δικταχθέντα τρόπον. Ἡ εἰς φυλακὴν κράτησις θέλει ἐκτελεῖσθαι ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπόφασιν. Εἰς τοὺς ἐν τῇ φυλακῇ δὲν θέλουσι διδασθαι ἀλλὰ βρώματα καὶ ποτὰ πλὴν τῶν συνήθων· ἡ ποινὴ αὕτη ἐπιβαρύνεται δι' ἀφαιρέσεως θερμῶν βρωμάτων καθ' ἑκάστην τρίτην ἡμέραν. Οὐδεὶς ἀπολύεται τῆς φυλακῆς πρὶν ἀποτίσῃ ὅλα τὰ χρεωστούμενα.

Ἄρθρ. 91.

Ἡ ποινὴ τῆς ἀπειλῆς τῆς ἀποπέμψεως ὑπάρχει γενικὴ ἢ περιορίζεται εἰς τὴν ὑποτροπήν.

Κατὰ τὴν πρώτην περίστασιν ὁ διὰ τῆς ποινῆς ταύτης τιμωρούμενος μακρύνεται τοῦ Πανεπιστημίου ἐπὶ τῆς πρώτης παραβάσεως ἐπιφερούσης ἄλλοτε ποινὴν φυλακίσεως κατὰ δὲ τὴν δευτέραν, ἐπὶ τῆς πρώτης ὑποτροπῆς. Ἡ ποινὴ αὕτη ἐπιφέρει διὰ τοὺς ὑποτρόφους τῆς Κυβερνήσεως τὴν παῦσιν τῆς διορισθείσης ὑπὲρ αὐτῶν συντάξεως.

Ἄρθρον 92.

Ἡ ποινὴ τῆς ἀποπέμψεως συνίσταται εἰς μὴ δημοσίαν καὶ προσωρινὴν ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ τοῦ Πανεπιστημίου. Ἐκτείνεται ἀπὸ 6 μῆνας ἕως δύο ἔτη· ἡ δὲ διάρκειά της θέλει πάντοτε διαγινώσκεσθαι εἰς τὸν τιμωρούμενον. Ὁ διὰ ταύτης τιμωρούμενος τότε μόνον δύναται νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον πρὸ τοῦ τέλους, ὅταν δοθῇ εἰς αὐτὸν χάρις, ἣτις θέλει ζητεῖσθαι ἀπὸ ἡμᾶς.

Ἄρθρον 93.

Ἡ παραίτησις ἔχει τὴν αὐτὴν διάρκειαν, ὡς ἡ ἀπόπεμψις.

Ἄρθρον 94.

Ἡ ἀποβολὴ ὑπάρχει ἢ μεγίστη τοῦ Πανεπιστημίου ποινὴ, ὅθεν στηλιτεύεται ἐπὶ μελανῆς σανίδος καὶ δηλοποιεῖται εἰς τοὺς γονεῖς, ἐπιτρόπους καὶ τὰ ξένα Πανεπιστήμια μετ' ὧν τὸ τῆς Ἑλλάδος ἔχει σχέσεις. Ἡ δὲ ἐνέργεια αὐτῆς διαρκεῖ πέντε ἔτη ὅσα καὶ ἡ διαμονὴ τοῦ μαθητοῦ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον.

Δύναται ὅμως ἡ προκείμενὴ ποινὴ νὰ ἐπιβαρυνθῇ, ποτὲ μὲν φυλακίζομένου αὐστηρῶς, ἢ δηλοποιουμένου πρὸς τὴν προἰσταμένην ἀρχὴν τοῦ ἀπροβλήτου· ποτὲ δὲ παρατεινομένης τῆς ἀποβολῆς ὑπὲρ τὸν ὠρισμένον χρόνον, ἢ κηρυττομένης διηνεχοῦς.

Ὁ ἀποβληθεὶς δὲν θέλει ἐπιτυχᾶνε ἐλάττωσιν τῆς διαρκείας τῆς ἀποβολῆς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 95.

Εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν προτεθειμένων ποινῶν δὲν θεωρεῖται δόλου ἢ κοινωνικῆς θέσεως ἢ ἡ περιουσία τοῦ τιμωρουμένου, ἀλλὰ μόνον ἡ ἐπιμέλεια καὶ διαγωγή.

Ἄρθρον 96.

Ὅλαι αἱ παραβάσεις ὧν οἱ τιμωρούμενοι ἤδη μετὰ τὴν ἀπόπεμψιν, παραίτησιν ἢ ἀποβολὴν, καὶ ἐπιστρέψαντες εἰς τὸ Πανεπιστήμιον μαθηταὶ κατασταθῶσιν ἐνοχοὶ, θέλουσι τιμωρεῖσθαι μετ' αὐστηροτέρας ποινῆς.

Ἄρθρον 97.

Ὁ πρύτανις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ καταγινώσκῃ καὶ ἐνεργῇ ποινὰς ἐπιπλήξεως, καὶ φυλακίσεως, ἀφαιρῶν προσέτι τὴν ἀπολαυσιν θερμῶν βρωμάτων κατὰ πᾶσαν τρίτην ἡμέραν, ἀλλ' οὐχὶ ἐπέκεινα τῶν 8· ὅλαι δὲ αἱ λοιπαὶ πειθαρχικαὶ ποινὰ ἐνεργοῦνται μόνον ἐπιψηφισαντος τακτικῶς τοῦ πανεπιστημιακοῦ συμβουλίου, δημοσιεύονται δὲ καὶ ἐκτελοῦνται ἐν ὀνόματι αὐτοῦ τοῦ πρυτάνεως ἀλλὰ μία ἀπλή ποινὴ δὲν θέλει ὑπερβῆ τὴν διάρκειαν 4 ἐβδομάδων.

Ἄρθρον 98.

Ἡ ποινὴ τοῦ κακουργήματος ἢ πλημμελήματος ἐπιφέροντος κατὰ τὸν γενικὸν ποινικὸν νόμον τὴν ἀφαίρεσιν ἀξιομάτων καὶ ἐπιτίμων θέσεων ἔχει ὡς ἀμέσον ἀποτέλεσμα τὴν ἀποβολὴν· ὅθεν τὰ ἀνήκοντα δικαστήρια θέλουσιν ἀναφέρει ἑκάστοτε περὶ τῆς καταγνωσθείσης ποινῆς πρὸς τὸ Πανεπιστήμιον· ἀλλὰ καὶ ὁσάκις ἄλλαι ποινὰ ἐπιβάλλονται εἰς τοὺς μαθητὰς ἀπὸ τὰ δικαστήρια διὰ πολιτικὰς ὑποθέσεις, αἱ ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ γνωστοποιῶσι τοῦτο εἰς τὸ Πανεπιστήμιον.

Ἄρθρ. 99.

Ἐκάστη παραίτησις θέλει γνωστοποιεῖσθαι εἰς τὴν ἀστυνο-

μίαν τῆς πόλεως τοῦ πανεπιστημίου, εἰς ἣν ἐναπόκειται ν' ἀποφασίζῃ πῶσον ὁ παραιτηθεὶς δύναται νὰ διαμένῃ αὐτόθι.

Ἄρθρ. 100.

Ἄλλ' ἕκαστος μαθητῆς εἴτε ἰθαγενὴς εἴτε ξένος, ἐφ' ὅσον σχολάζει εἰς τὸ πανεπιστήμιον, ὑπόκειται εἰς τοὺς ποινικοὺς γενικοὺς νόμους καὶ χρεωστεῖ ἰδίως νὰ ὑπακούῃ εἰς τὰς ἀσυνομικὰς διατάξεις.

ΙΑ'. Περὶ πειθαρχικῶν ὁρισμῶν ὡς πρὸς τὴν ἐπιμέλειαν καὶ διαγωγὴν τῶν μαθητῶν καὶ περὶ ποινῶν ἐφαρμοστέων εἰς τοὺς παραβάτας.

1. Ἄρθρ. 101.

Ἀπὸ τοὺς μαθητὰς ἀπαιτεῖται ἐν γένει, ἀναλογιζομένους τὸν εὐγενῆ αὐτῶν προορισμὸν, ὄχι μόνον φοιτῶντες εἰς τὸ πανεπιστήμιον, νὰ μὴ γίνωνται πλημμελημάτων, προσβαλλόντων τὰ ἦθη καὶ τοὺς νόμους τοῦ κράτους, ἔνοχοι, ἀλλὰ καὶ νὰ εὐδοκίμῳσι μάλιστα εἰς τὸ κοινὸν διὰ εὐσχήμονος καὶ ἀξιοπρεποῦς βίου.

Ἄρθρ. 102.

Τὰ μερικώτερα καθήκοντα τῆς ἐπιμελείας καὶ διαγωγῆς τῶν μαθητῶν θέλουσιν ὀρισθῆ ἀκριβέστερον εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις.

Ἄρθρ. 103.

Ἰδίως δὲ ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς μαθητὰς

α. Νὰ φθίρωσι τὰ προγράμματα τῶν ἀρχῶν τοῦ πανεπιστημίου καὶ τῶν δημοσίων διδασκάλων.

β. Νὰ τοιχοκολλῶσιν ἐγγράφα μὴ θεωρηθέντα καὶ ἐγκριθέντα ἀπὸ τὸν πρύτανιν

γ. Νὰ φέρωσιν ὄπλα, ἐκτὸς τῶν ἀνηκόντων εἰς πολιτικὴν ἢ στρατιωτικὴν στολὴν, τὴν ὁποίαν ὁ μαθητῆς ἔχει τυχόν τὸ δικαίωμα ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του νὰ φέρῃ.

δ. Νὰ ἐκτελῶσι δημοσίους πομπὰς καὶ μουσικὰς συμφωνίας ἄνευ ἰδιαίτερας ἀδείας τοῦ πρυτάνεως, τῆς ἀστυνομίας καὶ εἰδήσεως τῆς κατὰ τὴν πόλιν φρουραρχικῆς ἀρχῆς.

ε. Νὰ ἐπισκέπτωνται τοὺς ἐν φυλακῇ μαθητὰς, ἢ νὰ προπέμπωσι τοὺς παραιτηθέντας ἢ ἀποβλήτους.

ς. Νὰ λαμβάνωσι δραματικὰ πρόσωπα εἰς δημοσίους θεατρικὰς ἐταιρίας.

Ἄρθρ. 104.

Οὐδεὶς τῶν ἐντοπιῶν μαθητῶν ἔχει τὴν ἀδειαν, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ πρυτάνεως, νὰ μακρυνθῇ ὑπὲρ τὴν μίαν νύκτα τῆς πόλεως τοῦ πανεπιστημίου διαρκούντων τῶν μαθημάτων.

Ἄρθρ. 105.

Ἐταιρεῖαι μαθητῶν τότε μόνον κρίνονται ἀνεκταὶ ὅταν ὁ μόνος μὲν σκοπὸς τῶν εἶναι ἀπλῆ συναναστροφή καὶ βοήθεια ἐνδεεσέων καὶ ἀξίων περιθάλψεως συμμαθητῶν, δημοσιεύωσι δὲ τοὺς κανονισμοὺς αὐτῶν, ζητοῦσαι τὴν ἐγκρίσιν, καὶ γνωστοποιήσασιν τὰ ὀνόματα τῶν μελῶν· ἀλλ' αἱ ἐταιρεῖαι, ἔχουσαι ἄλλην τινὰ πρόθεσιν παρὰ ταῦτα, διαλύονται καὶ ἐφαρμόζεται κατὰ τοῦτο ὁ γενικὸς ποινικὸς νόμος.

Ἄρθρ. 106.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς μαθητὰς νὰ ἀναδέχωνται ὡς γενικὰς ὑποθέσεις, τὰς ἀφορώσας μόνον τινὰ ἄτομα, νὰ συσκέπτωνται περὶ αὐτῶν εἰς ἰδιαίτερας συνελεύσεις νὰ ἐνεργῶσιν ὑπογραφῶν σύναξιν, ἢ δι' ἀπεσταλμένων νὰ μεσιτεύωσιν ὑπὲρ τοιούτων ὑποθέσεων.

Εἰς τὸν πρύτανιν, τὸ συμβούλιον, καὶ τοὺς καθηγητὰς, ἀπαγορεύεται νὰ δέχωνται καὶ νὰ ἀκροάζωνται τοιούτους ἀπεσταλμένους, ἢ νὰ ἐγκρίνωσιν αὐτῶν τὰς παρατηρήσεις.

Ἄρθρ. 107.

Πᾶσα ἄμυνα, (πλὴν τῆς δικαίας καὶ ἀμέμπτου ἐξ ἀνάγκης

ἀμύνης), πᾶσα μονομαχία, καὶ πᾶν εἶδος καὶ πᾶσα μετοχὴ αὐτῆς ἀπαγορεύονται αὐστηρῶς, καὶ κολάζονται κατὰ τοὺς γενικὸς νόμους, προστιθεμένης εἰς τὴν κοινὴν ποινὴν τῆς ποινῆς τῆς προσωρινῆς ἀποπέμψεως, τῆς παραιτήσεως, ἢ τῆς ἀποβολῆς.

Ἄρθρ. 108.

Ὅταν ἡ μονομαχία δὲν ἔχη ἀποτελεσμα, εἰς μὲν οἱ μονομαχίσαντες ἦσαν ἐπιμελεῖς καὶ χρηστοίθεις, ἐκτὸς τῆς δικαίας ποινῆς, θέλουσι τιμωρεῖσθαι καὶ μὲ ἀπογομπήν· ἂν δὲν ἦσαν γνωσταὶ ὡς ὄκνηροὶ καὶ φιλοτάραχοι, μὲ παραιτήσιν· ἀλλ' ἂν ἡ μονομαχία ἔχη ἀποτελέσματα, τιμωρεῖται, ἐκτὸς τῆς νομίμου ποινῆς, καὶ μὲ ἀποβολὴν ἐκ τοῦ πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 109.

Ὁ ζητῶν ἐπίτηδες μονομαχίας καὶ διαφορὰς, τιμωρεῖται δι' ἀπογομπῆς, ἂν δὲ καὶ ἄλλοτε ἢ διαγωγὴ τοῦ ἦτο ἐπιλήψιμος, διὰ παραιτήσεως ἢ ἀποβολῆς.

Ἄρθρ. 110.

Ὀπλασκίαι μὲ ἀκονημένα ξίφη, καὶ μὲ κοπτερὰ ἢ ὄξέα ὄπλα θεωροῦνται ὡς μονομαχίαι, καὶ τιμωροῦνται πειθαρχικῶς ὡς ταῦτα.

Ἄρθρ. 111.

Ὁ ἐπιπλήττων, ὑβρίζων, ἢ καὶ διὰ πράξεων προπηλακίζων τινὰ, ὡς μὴ δεχθέντα πρότασιν μονομαχίας, τιμωρεῖται, τὸ μὲν πρῶτον, μὲ αὐστηρὰν φυλάκισιν, ἐν δὲ περιπτώσει ὑπατροπῆς μὲ ἀπογομπῆν, ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ μὲ παραιτήσιν, ἢ ἀποβολὴν, ἐπ' φυλαττομένων πάντοτε καὶ τῶν ὄρων τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρ. 112.

Μαθηταὶ Ἰατρικῆς ἢ χειρουργικῆς, παρευρισκόμενοι εἰς μονομαχίας διὰ ἰατρικὴν βοήθειαν, θεωροῦνται ὡς συμμέτοχοι τῆς μονομαχίας· Προσκληθέντες δὲ μετὰ τὴν πλήγησιν, χρεωστοῦσιν εἰς κατεπειγούσας περιστάσεις, ἀφοῦ δέσωσιν ἀρμοδίως τὴν πληγὴν, νὰ ἀναφέρωσι τὰ δεόντα πρὸς τὴν ἀστυνομίαν περὶ τούτου ἀμέσως διὰ ν' ἀποφύγωσι τὴν εἰς τοὺς συμμετόχους τῆς μονομαχίας ἐπιβαλλομένην ποινὴν, ἢ ἂν ἡ μονομαχία συνέβη ἔξω τῆς πόλεως τοῦ πανεπιστημίου, πρὸς τὴν ἐπιτόπιον ἀρχὴν, ζητοῦντες ἰατρὸν τινὰ δόκιμον.

Ἄρθρ. 113.

Αἱ ἄνω ρηθεῖσαι ποιναὶ τόσω μᾶλλον θέλουσιν ἐφαρμόζεσθαι, ὅσω ὁ πρύτανις καὶ ὄλοι οἱ καθηγηταὶ ἔχουσι χρέος νὰ διαλάττωσιν ὡς συμβιβασταὶ τὰς μεταξὺ μαθητῶν συμπιπτούσας περὶ τιμῆς διαφορὰς μὲ τρόπον μὴ προσβάλλοντα αὐτῶν τὴν φιλοτιμίαν.

Ἄρθρ. 114.

Ἰδιωτικαὶ ἐταιρεῖαι ὄπλασκίας, ὡς παρέχουσαι συχνάκις ἀφορμὰς μονομαχίας, δὲν θέλουσιν εἶναι ἀνεκταὶ, καὶ τὸ μάθημα τῆς ὄπλασκίας παραδίδεται μόνον εἰς τὸν προσδιορισμένον δημοσίον τόπον ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιαν τοῦ ἐπὶ τούτῳ αὐτῆς διδασκάλου.

Ἄρθρ. 115.

Ξενοδόχοι, νινοπῶλαι, καφφεπῶλαι καὶ οἰκοδεσπόται, αἵτινες ἀνέχονται ἐντὸς τῶν οἰκιῶν τοιαύτας ὑπὲρ τοῦ παρόντος νόμου ἀπαγορευομένας τῶν μαθητῶν συνελεύσεις, ἢ, λαβόντες γνώσιν τῶν ἐν αὐταῖς γινομένων πράξεων, δὲν καταγγέλλουσιν αὐτὰς ἀμέσως εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχὴν, ὀνομάζοντες καὶ τοὺς συμμετόχους, θέλουσι καταδικάζεσθαι κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους ὡς συμμέτοχοι.

Ἄρθρ. 116.

Ἀρχαιότεροι μαθηταὶ, ἀντιποιοῦμενοι ὑπεροχὴν τινὰ ἐπὶ νεωτέρων, ἢ νεηλῶδων, ἢ προσπαθοῦντες νὰ τοὺς σύρωσιν εἰς τὴν συναναστροφὴν τῶν καὶ μὴ θέλοντας ὑβρίζωσι, χλευάζωσιν ἢ ἀπαγορεύωσι νὰ συναναστρέφωσιν μετ' ἄλλων, τιμωροῦνται

μὲ φυλάκισιν αὐστηρὰν, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις, μὲ προσωρινὴν ἀπόπεμψιν ἢ παραίτησιν.

Μαθηταὶ πλάττοντες καὶ διαδίδοντες δυσφημίας κατὰ τινος, ἢ προσφερόμενοι πρὸς τὸν συκοφαντηθέντα μὲ τρόπον προσβάλλοντα αὐτοῦ τὰ δικαιώματα τιμωροῦνται, οἱ μὲν αὐτουργοί, μὲ παραίτησιν, οἱ δὲ ἄλλοι συνένοχοι μὲ φυλάκισιν ἢ ἀπόπεμψιν.

ΙΑ. Ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.

Ἄρθρ. 117.

Ἐπειδὴ τό γε νῦν ἔχον δὲν δύνανται νὰ συμπληρωθῶσιν ὅλαι αἱ σχολαί, διὰ τοῦτο τὸ πανεπιστήμιον θέλει τελειοποιεῖσθαι βαθμῆδὸν ἀναλόγως πρὸς τὰς παρούσας ἤδη εὐκολίας.

Ἄρθρ. 118.

Ἄλλ' ἢ ἀναγκαῖα πρὸς διδασκαλίαν σκευασία πρέπει νὰ προετοιμασθῇ ἀνυπερθέτως, γενομένης φροντίδος καὶ περὶ τῆς ταχείας συμπληρώσεως τῶν ἐπιστημονικῶν συλλογῶν, καὶ τοῦ πορισμοῦ τῶν λοιπῶν ἀναγκαίων εἰς τὸ πανεπιστήμιον. Ἰδίως δὲ θέλει καταβληθῆ πᾶσα σπουδὴ, νὰ προεπρεπισθῶσι πάντα ὅσα κρίνονται ἀναγκαῖα εἰς τὴν κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἐποχὴν τοῦ πανεπιστημίου βεβαίαν ἔναρξιν.

Ἀνεγείραντες ἤδη διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος τὸ ἀνώτατον διδακτικὸν κατάστημα, ἐδώκαμεν δι' αὐτοῦ καθῶς καὶ διὰ τῶν λοιπῶν ἐκπαιδευτικῶν ὄρων ἀπόδειξιν εἰς τὸν ἀγαπητὸν ἡμῶν λαὸν τῆς ὑπὲρ τῆς εὐημερίας αὐτοῦ ἡμετέρας φροντίδος.

Πεποιθότες ὅτι καὶ διδάσκαλοι καὶ μαθηταὶ θέλουσιν ἔχει διηνεκῶς ὑπ' ὄψιν τὴν ὑψηλὴν αὐτῶν κλήσιν, ἐνθουμούμενοι, ὅτι ἡ ἀληθὴς ἐπιστήμη μόνον εἰς τὸν θρησκευτικῶς καὶ ἠθικῶς μορφωθέντα ἄνθρωπον δύναται νὰ ἀναπτυχθῇ, καὶ ὅτι ἡ ἀνάπτυξις αὕτη σκοπὸν πρῶτιστον ἔχουσα τὸν κοινωνικὸν βίον, συνίσταται μάλιστα εἰς τὴν ἁρμονίαν τῶν φυσικῶν καὶ πνευματικῶν δυνάμεων, ἐλπίζομεν, ὅτι τὸ πανεπιστήμιον τῆς Ἑλλάδος μετὰ πολλῶν ἑκατονταετηρίδων διακοπὴν θέλει ἀναλάβει πάλιν τὴν πρῶτην εὐκλειαν ὅπου ἄλλοτε ἡ παλαιὰ ἀκαδημία προήγαγεν ἀποτελέσματα ἀνεξάλειπτα, ρίψασα ἀκτίνας φωτὸς εἰς τοὺς μακρυνωτάτους τόπους καὶ αἰῶνας, καὶ ὅτι θέλει διαλάμψει ἐκ νέου εἰς τὰ δύο γειτνιαζόντα μέρη τοῦ κόσμου.

Εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, ἐκδοθησομένου καὶ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ εἰς ἰδιαίτερα ἀντίτυπα τῶν ὁμοίων πωληθέντων ἢ εἰσπραχθεῖσα ἀξία θέλει προστεθῆ εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ πανεπιστημίου διὰ τοὺς σκοποὺς τοὺς εἰς τὸ ἄρθρ. 37 ἰδίως προσδιοριζομένους.

Ἐκτὸς τούτου τὸ ἄρθρ. 1. τοῦ παρόντος διατάγματος θέλει ἀναγνωσθῆ εἰς ὅλας τὰς ἐνοριακὰς ἐκκλησίας τοῦ Κράτους μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν τὴν 25 Ἰαν. (6 Φεβρουαρίου) 1837 ὡς ἡμέραν τῆς ἀξιωματικῆς ἡμῶν πρώτης εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίξεως, καὶ θέλει πρὸς τούτοις ἀγγελθῆ, ὅτι οἱ ἰδιαίτεροι περὶ αὐτοῦ ὁρισμοὶ περιέχονται εἰς διάταγμα, δημοσιευθὲν εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ εἰς ἰδιαίτερα ἀντίτυπα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Δεκεμβρίου 1836 (12 Ἰανουαρ. 1837)

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαίτεραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Ε. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΔΕΣΑΝΗΣ.